

REPUBLIKA SLOVENIJA

INFORMACIJSKI
POOBLAŠČENEC

Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana
T: 01 230 9730
F: 01 230 9778
gp.ip@ip-rs.si
www.ip-rs.si

Številka: 007-34/2019/2

Datum: 13. 8. 2019

Ministrstvo za infrastrukturo

gp.mzi@gov.si

ZADEVA: Predlog Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu (EVA 2019-2430-0043) – MNENJE

ZVEZA: Vaš e-dopis št. 007-201/2019/16 z dne 26. 7. 2019

Spoštovani,

na podlagi vašega zaprosila, 48. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-1) ter 57. člena Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba) v nadaljevanju posredujemo mnenje IP k predlogu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu – EVA 2019-2430-0043 (ZPCP-2G).

K členu 3 (spremembe člena 15 ZPCP)

IP izpostavlja na nekatere nejasnosti v novem členu 15 ZPCP, ki na novo ureja vodenje zbirk podatkov. Predlog ZPCP-2G v 1. odstavku 15. člena določa vodenje zbirk s strani ministrstva, v 2. odstavku pa je opredeljeno vodenje zbirk (registra linij in voznih redov v notranjem linijskem prometu; registra posebnih linijskih prevozov; evidence subvencij prevoza; evidence enotne vozovnice; evidence izvajalcev javnega potniškega prometa; registra prevozov na klic) s strani ministrstva v vlogi organa JPP. IP opozarja, da iz predlagane diktije ni razvidno, kdo naj bi bil glede na to dejansko upravljavec zbirk navedenih v 2. odstavku (ministrstvo ali organ JPP?) oziroma ali gre glede na definicijo organa JPP iz 31.a točke 1. odstavka 3. člena ZPCP dejansko za isti organ – t.j. ministrstvo (»organ JPP« je ministrstvo, pristojno za promet) ali gre morda za skupna upravljavca. V slednjem primeru pridejo v poštev določbe 26. člena Splošne uredbe glede skupnega upravljanja.

Določitev upravljavca oz. razmejitev nalog, če si te naloge deli več subjektov, sta namreč ključni za ugotavljanje odgovornosti za vodenje in obdelavo osebnih podatkov. Jasne morajo biti dolžnosti vsakega od njih z namenom izpolnjevanja obveznosti v skladu s Splošno uredbo, zlasti v zvezi z uresničevanjem pravic posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, in nalogami posameznega subjekta glede zagotavljanja informacij iz členov 13 in 14 Splošne uredbe. Zato predlagamo, da se jasno določi, kdo je upravljavec posameznih zbirk, oziroma, če so te naloge deljene, da se določi, kateri izmed subjektov je odgovoren za posamezne naloge. Gre namreč za dva ločena pravna subjekta, katerih naloge morajo biti nedvoumno določene z vidika zagotavljanja pravic posameznikov (npr. kateri subjekt je odgovoren za uveljavljanje in izvajanje pravice do seznanitve, popravka, izbrisa) in drugih odgovornosti upravljavca (npr. glede zagotavljanja ukrepov varnosti, dokumentiranja skladnosti obdelav s Splošno uredbo, zagotavljanja točnosti in ažurnosti podatkov,

zagotavljanja sledljivosti obdelav ipd.), ki izhajajo iz Splošne uredbe ter systemskega zakona za področje varstva osebnih podatkov.

Iz dikcije 15. člena bi namreč lahko izhajalo, da gre za bodisi za enega upravljavca bodisi za skupno upravljavstvo, določbe 17. člena pa nakazujejo, da je upravljavec izključno ministrstvo. Glede na slednje ni jasna vloga organa JPP v zvezi z zbiranjem in obdelavo podatkov.

Prav tako bi bilo smiselno jasneje opredeliti vloge posameznih deležnikov (ministrstvo, organ JPP, izvajalci ipd.) pri upravljanju zbirk (kdo je odgovoren za vnos, katerih podatkov, kdo za točnost in kdo za popravek ipd.). To namreč iz 15.-17. člena ni povsem jasno razvidno.

K členu 4 (spremembe člena 16 ZPCP)

IP izpostavlja na nekonsistentnosti v opredeljevanju vsebine in poimenovanja novih zbirk osebnih podatkov, kot so opredeljene v 15. členu, njihov namen in vsebina pa je podrobneje določena v 16. členu. Poimenovanje posameznih zbirk namreč med členoma ni dosledno.

Prav tako iz prejetega gradiva ni razvidno, katere podatke naj bi vsebovala oz. IP ni zasledil opredelitve, kaj naj bi bil namen in vsebina nacionalnega elektronskega registra podjetij cestnega prevoza ter registra prevozov na klic, kar v primeru, da bi katera od teh zbirk vsebovala tudi osebne podatke posameznikov, ni skladno s členom 38 Ustave RS.

Nadalje IP ugotavlja, da se za zbiranje osebnih podatkov oseb mlajših od 15 let zahteva soglasje (odobritev) zakonitega zastopnika, medtem ko za zbiranje podatkov oseb starejših od 15 let takšno soglasje ni predvideno, za kar ni videti jasnega razloga. V kolikor je v tem delu mišljena odobritev same sklenitve posla z vidika njegove prave veljavnosti, potem bi bilo to smiselno jasno zapisati, v tem primeru namreč ne gre za soglasje v smislu Splošne uredbe, ki je v povezavi z zakonom pravna podlaga. Ni namreč razvidno, zakaj bi se za zbiranje osebnih podatkov mlajših od 15 let zahtevalo soglasje, medtem ko bi bilo zbiranje osebnih podatkov ostalih predvideno kot zakonska obveznost ne glede na voljo posameznika.

V zvezi z naborom osebnih podatkov, ki so predmet zbiranja in obdelave (zlasti v okviru evidence subvencij prevoza in evidence enotne vozovnice), IP poudarja, da mora biti vsako zbiranje osebnih podatkov podvrženo načelu sorazmernosti tako z vidika obsega podatkov, ki se zbirajo, kot tudi z vidika roka hrambe in izbire upravljavca. To velja za vse vidike odločitev o obsegu zbiranja podatkov torej tako glede obsega podatkov, ki se zbirajo, glede odločitve ali gre za nacionalno zbirko ali manjše paricalne zbirke kot npr. tudi za vprašanje roka hrambe podatkov. To načelo je v predmetnem primeru pomembno zlasti v primeru vzpostavitve nacionalnih zbirk: evidence subvencij prevoza in evidence enotne vozovnice, v katerih naj bi se poleg samih podatkov o izdanih subvencijah oz. vozovnicah zbirali, med drugim tudi vsi podatki o koriščenju vozovnic, ki kažejo na gibanje posameznika.

Tako evidenca subvencij prevoza (nov 12. odstavek člena 16) predvideva zbiranje podatkov iz točke 9 (seznam relacij), 14 (seznam izdanih vozovnic) in točke 15 (evidenca validacij), ki lahko pomenijo resen poseg v zasebnost posameznika, saj gre za beleženje njegovega gibanja v centralni nacionalni evidenci. Podobno določa evidenca enotne vozovnice (nov 13. odstavek člena 16), ki predvideva zbiranje podatkov iz točke 4 (seznam relacij), 5 (seznam izdanih vozovnic) in točke 6 (evidenca validacij). Tak resen poseg in posledično tveganja za varstvo zasebnosti namreč pomeni že sam obstoj zbirke o gibanju posameznika, ki je posledično lahko dostopna različnim pristojnim organom.

IP zato ocenjuje, da bi bilo za namen uvedbe tovrstnega spremljanja posameznikov smiselno (najbolje že v okviru priprave predloga ZPCP-2G) izvesti predhodno oceno učinkov v zvezi z varstvom

podatkov, saj gre za eno od oblik obdelave iz seznama dejanj obdelavo osebnih podatkov, za katere velja zahteva po izvedbi ocene učinkov glede na člen 35(4) Splošne uredbe. Seznam dejanj obdelav osebnih podatkov, za katere velja zahteva po izvedbi ocene učinka v zvezi z varstvom osebnih podatkov po 4. odstavku člena 35 Uredbe (EU) 2016/679 je na voljo na spletni strani: https://www.ip-rs.si/fileadmin/user_upload/Pdf/Ocene_ucinkov/Seznam_dejanj_obdelav_osebni_h podatkov_za_katere_velja_zah_teva_po_izvedbi_ocene_ucinka_v_zvezi_z_varstvom_osebni_h podatkov.pdf

V skladu s Splošno uredbo (člen 35(10)) ocene učinkov pred obdelavo ni treba izvesti, kadar se obdelava izvaja na podlagi zakona (v tem primeru torej ZPCP-2G), ki velja za upravljavca, in je bila ocena učinka v zvezi z varstvom podatkov že izvedena v okviru splošne ocene učinkov med sprejemanjem takšnega zakona. Izvedba ocene je namreč tudi najbolj smiselna v fazi oblikovanja predpisa, ki bo podlaga za obdelavo in ki lahko posledično glede na to tudi ustrezno naslovi vse vidike tveganj takšne obdelave in omogoči predlagatelju, da pravočasno poskrbi za ustavno skladno določitev zbiranja osebnih podatkov in kasneje upravljavcu omogoči ustrezno izvedbo zbiranja in obdelave (npr. ustrezna določitev obsega zbiranja, določitev upravljavca, rokov hrambe, omejitve namenov, pooblaščenih uporabnikov, posebnosti glede uveljavljanja pravic posameznikov, posebnosti glede ukrepov varnosti ipd.).

V pomoč pri izdelavi ocen učinkov je IP pripravil smernice na to temo: <https://www.ip-rs.si/publikacije/prirocniki-in-smernice/ocene-ucinkov-na-varstvo-podatkov/>.

Kot je razbrati, je predlagatelj deloma razmisleke, ki bi bili lahko zajeti v oceno učinkov že naredil (najbrž s ciljem zmanjšanja tveganj zlorab). Tako je npr. opredelil, da se nekateri podatki, ki kažejo na gibanje posameznika psevdonimizirajo v roku dveh mesecev po vpisu v evidenco. Predlog ZPCP-2G namreč v členu 4 določa rok hrambe navedenih podatkov iz evidence subvencij prevoza in evidence enotne vozovnice, in sicer na dve leti po vpisu v evidenco, potem naj bi se podatki anonimizirali, podatki o validacijah pa naj bi se po dveh mesecih od vpisa v evidenco psevdonimizirali.

Prav takšni ukrepi bi lahko izhajali iz ocene učinkov glede na prepoznana tveganja. V zvezi s predlaganim ukrepom pa izpostavljam, da zgolj opisana dikcija omejitve hrambe zelo na splošno s psevdnonimizacijo oz. anonimizacijo ne zadošča, saj ni pravno jasna in bi v praksi predstavljala najmanj precejšnje težave za upravljavca. Ni namreč razvidno, kaj konkretno predlagatelj predvideva pod anonimizacijo in kaj pod psevdnonimizacijo. Zato predlagamo, da se v okviru dopolnitev tudi v tem delu (po izvedeni oceni učinkov) glede na zaznana tveganja, zakon dopolni vsaj na način, da se točno določi, kateri podatki iz posamezne evidence se hranijo, koliko časa in v kakšni obliki npr. podatek iz 1. točke 12. odstavka člena 16 x let/mesecev itd. in na enak način kateri podatki se brišejo oz. blokirajo ter v katerih rokih.

K členu 16 (spremembe člena 42b ZPCP)

IP izpostavlja tudi, da sprememba člena 42b, ki po novem ne določa več nabora (osebni_h?) podatkov, ki naj bi jih vsebovala izkaznica o voznških kvalifikacijah, ampak predvideva, da se te podatke določi s podzakonskim aktom, ki ga predpiše minister, ni skladna s členom 38. Ustave RS, če sta s tem predvidena tudi zbiranje in obdelava osebnih podatkov. Kolikor je namreč razbrati iz dosedanje ureditve in prejetega gradiva bo najverjetneje šlo tudi za osebne podatke voznika – fizične osebe in ne zgolj za podatke o poslovnem subjektu (slednji namreč ne predstavljajo osebnih podatkov).

Predlagamo, da predlog ZPCP-2G dopolnite v skladu z navedenim in smo na voljo za dodatna pojasnila.

Hvala za sodelovanje in lep pozdrav,

Pripravila:

Alenka Jerše, univ. dipl. prav.

namestnica informacijske pooblaščenke

Mojca Prelesnik, univ. dipl. prav.,
informacijska pooblaščenka